

Ἡ Πρός Ἐνωσιν Ἀλληλογραφία Μεταξὺ τῶν
Ματθαϊκῶν καὶ Ἀκακιακῶν τὸ 1972

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 871

Ἀθήνησι 1 Νοεμβρίου 1972

Π ρ ό ς

(π. Ἐορτ.)

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. Κόνιγγος 32

Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

Ἐβρασιμώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἀπολαζόμενοι Ὑμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, προερχόμεθα εἰς ἐπικοινωνίαν μεθ' Ὑμῶν, ἀποβάλλοντες Ὑμῖν τὰς κατωτέρω, Συνοδικῶς ληφθεύσας, ἀποφάσεις, κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν φάσιν τῶν περαιτέρω συννενοήσεων διὰ τὴν κατὰ Χριστόν καὶ ὁμόμορφον τοῖς Ἱεροῖς Κανόσιν, ἐπιθυμητὴν Ἐνωσιν:

1) Ἐπιβάλλεται καὶ εἰς Ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς Ὑμᾶς, ὅπως ἀμοιβαίως, ἀποστελλόμεν ἔγγραφα κανονικῶς καὶ συννόμως ὑπογεγραμμένα καὶ ἐσφραγισμένα ὑφ' ὅλων, γενικῶς τῶν Ἀρχιερέων πᾶν δύο Παρατάξεών μας. Τοῦτ' ἔστιν, Ὑμεῖς θὰ τρέψητε πρὸς Ἐμᾶς καὶ Ἡμεῖς, παραλλήλως, πρὸς Ὑμᾶς, ὡς νῦν πράττομεν διὰ τοῦ παρόντος Ἐν τῷ ἔγγράφῳ Ὑμῶν τοῦτο θὰ καταδειχθῇ ἡ προθυμία Ὑμῶν πρὸς Ἐνωσιν, ἀλλὰ καὶ, ὅταν σὺν θεῷ, ἐπιτεύχῃ αὕτη θὰ καταπαύσωσιν αἱ ἀντιρρήσεις κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν.

2) Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ αἰτουμένη ἔγγραφος ἀμοιβαία συννενοήσις ὁδὸν νὰ ἀκληθῇ παρ' Ὑμῶν ὡς ἐνέχουσα νόξιν τινὰ προσβλητικὴν κατὰ τῆς Ὑμετέρας Παρατάξεως, ἀλλ' εἶναι ἡ διασαφηνικὴ αὕτη ἀλληλογραφία ἀπαραίτητος διὰ τὴν κανονικὴν ἐπίτευξιν τῆς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Παρατάξεων ποθουμένης Ἐνώσεως.

3) Εἰς πρῶτον στάδιον καὶ ὑπὲρ τὴν ἀνωτέρω προϋπόθεσιν, θὰ ὑπάρξῃ ἔντιμος καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία, ἀρκεῖ ἡ μίᾳ Παρατάξει ἢ ἡ ἑτέρα νὰ μὴ ἀναμιγνύηται, τὸ καθέκαστον, εἰς τὰ ἔργα τῆς ἄλλης κατὰ τὸ διάστημα τῶν συννενοήσεων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ δημοσιεῖται ὑφ' Ὑμῶν καὶ Ἡμῶν, ἀπολύτως οὐδὲν εἰς τὰ περιοδικὰ μας καὶ ἀλλαχοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, παρεννοήσεως, καὶ ἐνδεχομένως παρεξηγήσεως, ἀπορησομένης ἐπὶ ζημίᾳ τῆς κοθητῆς Ἐνώσεως.

Τὴν 4ην Νοεμβρίου 1972 ἐλάβομεν εἰς ἀπάντησιν, τὸ κάτωθι ἔγγραφο, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ εὐγλώττως διὰ τὰς προτάσεις μας.
Ἴδου τὸ ἔγγραφο:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
Κάνιγγος 32 — Τηλ. 628.280
ΑΘΗΝΑΙ

Ἀριθ. Πρωτ. 1105

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1972 Π.Ε

Πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. Βεραντζέρου 22

Ἐνταῦθα

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἀσπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπεβόημεν νά ἀπαντήσωμεν ταχέως πρὸς ὑμᾶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 871/1/11/72 Π.Ε. ἔγγραφόν σας.

Ἐπισταμένως καὶ φιλαδέλφως διεξήλθομεν τὸ ὑμέτερον ἔγγραφόν καὶ ἐγνωρίσαμεν τὰ ἐν αὐτῷ. Μᾶς εὐρίσκειτε ἀπολύτως συμφώνους διὰ τὴν προη-
τήνη εἰς ὅλους ἡμᾶς κατὰ θεὸν ἔνωσιν καὶ ἀναμένομεν μετὰ πνευματι-
κῆς χαρᾶς τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς.

Ἡ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν ἀλληλογραφία Ἅγιοι ἀδελφοί ἴσως ἐπιφέρει ἐμπόδια εἰς τὴν μεθ' ὑμῶν ἔνωσιν καὶ κληθεῖ τὰς ἀγαθὰς προσπάθειάς ἡμῶν τοῦτου ἔνεκεν παρακαλοῦμεν ὅπως ἀντὶ τῆς πολυχρονίου ἀλληλογραφίας καὶ ἀρχίσωμεν ΑΜΕΣΩΣ συνάντησιν κορυφῆς καὶ νά λύσωμεν τὰ προβλήματα μας ἐν πνεύματι Ἁγίῳ καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῇ.

Εἰς τὰς μεθ' ὑμῶν καὶ ἡμῶν συναντήσεις θά εὐρίσκωνται μόνον οἱ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν Ἀρχιερεῖς.

Ὡς διὰ τὰς παραγράφους 3, 4, 5 καὶ 6 μᾶς εὐρίσκειτε συμφώνους.

Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι ἡ ὑμέτερα ἀδελφικὴ ἀγάπη θέλει ἀποδεχθῆ τὴν λογικὴν ἀλλά καὶ μακρὰν τῶν ἐπαπειλούντων κινδύνων παράκλησιν ἡ-
μῶν καὶ προτείνωμεν ὡς πρώτην συνάντησιν κορυφῆς τὴν 14ην Νοεμβρίου 1972 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην.μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἡμῶν κ Αὐξεντίου ἢ ἀλλαχοῦ ὅπου ὑμεῖς νομίζετε, ἵνα διὰ ταῦτα πληθεθῶν αἰ ψυχαί καὶ καρδίαι ἡμῶν καὶ ὑμῶν χαρᾶς πνευματικῆς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀδελ-
φικῆς.

Δεχθῆτε Ἅγιοι ἀδελφοί τὴν πρῶτον τῶν ἀδελφικῶν συναισθημάτων ἡμῶν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀγάπης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Κάνιγγος 32
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
κατελοῦμεν λίαν φιλαδέλφως
Τά Μέλη

Ἰο. Ἀναστάσιος
Γεωργίου Οὐράνιος
Ἰωάννης Μανωλάκης

Ἀκολουθῶς, ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, τὴν 10ην Νοεμβρίου 1972, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Ἀκακιακοὺς - Αὐξεντιακοὺς τὸ ἐπόμενον, ὡς κατωτέρω ἔγγραφοι:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 876

Ἀθήναι 10 Νοεμβρίου 1972

Π ρ ο ς

Τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.
Κάνιγγος 32

Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

Ἐβρασιμώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

ἀπεκδόμεθα Ἰμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

1. Εἰς ἀπάντησιν Ἰμτέρου ἔγγραφου ὑπ'ἀριθ. 1105 τῆς 4ης Νοεμβρίου 1972 (π.ήμ.) γνωρίζομεν Ἰμῖν τὰ ἑξῆς:

Ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς σύσκεψιν περὶ κοινῆς Τραπεζῆς, ὅσον νὰ ἔχωμεν ρητὴν ἀπερίφραστον καὶ κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν σας ἕφ'ένος ἐκάστου ἐρωτήματος ὡς κατωτέρω.

2. Ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ διαθέσει εὐλικρινῆ, συνεννοήσεως καὶ ὑπ'ἀμφοτέρων τῶν Πατριάρχων ἐν Χριστῷ καὶ ἀκριβῆ ποθητῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ὑπελθόμεν καθῆκον πρὶν ἢ παρακαθῆσθεμεν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν νὰ διευκρινισωμέν σπουδαίδια τινὰ σημεῖα, ὥστε νὰ ἐρῆ πᾶσαν τυχόν, ἐξ οἰουδήποτε, ἀντιρροίαν καὶ ἐξαλειφθῇ πᾶν ἐπιπροσοδῶν κώλυμα ἢ ἐμπόδιον διὰ τὴν συνεννόησιν καὶ ἐφετὴν ἑνώσεως μας.

Τὰ σημεῖα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Ἐπισυμῶμεν, Ἀδελφοί, νὰ μᾶς εἰπῆτε, πεπαρησιασμένως καὶ εὐθέως, ἐάν πιστεύετε, ὅτι, ἡ Νεοσημρολογητικὴ (Σχισματικὴ) Ἐκκλησία, ἀποδεχθεῖσα καὶ ἀκολουθεῖσα τὸ Παπικὸν Ἐορτολόγιον κατέστη καὶ εἶναι Σχισματικὴ, ἀπώλεσσα τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνψά τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ ταῖς διακελεύσεσι τῶν Πανορθόδοξων Συνόδων. Τὴν δήλωσιν ταύτην, αὐτόδηλον καὶ δεδικαιολογημένον τυγχάνει, φιλαδέλφως ζητούμεν, κατηγορηματικὴν καὶ ἔγγραφως, ἵνα ἀφοπλισθῶσιν, τυχόν, κωλύοντες ἀντιρροίαι. Πρὸς δε καὶ πρὸς μεζίονα ἰσχύν ταύτης, ἡ δήλωσις Ἰμῶν, ἡδὲν νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ κοινὸν Ἰμῶν καὶ Ἰμῶν δι'ἄγγελμα καὶ τὰ Περιοδικὰ ἀμφοτέρων τῶν Πατριάρχων μας, κατὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπιθυμητῆς ἑνώσεως.

β) Νὰ δηλωθῇ ἔγγραφως πρὸ οἰασθήποτε ἐν κοινῇ Τραπεζῇ συμφωνίας, ὅτι ἀναγνωρίζετε ὡς κανονικῶς καὶ νομοτύπως γενομένην τὴν χειροθεσίαν τῶν Ἐπισκόπων μας ὑπὸ τῆς Ἡσυχίας Ἐκκλησίας τῆς Διασπορῆς καὶ ὡς σύμμορφον τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ οὐνεπὼς, ὡς ἀπρόσβλητον, ἀκράταν καὶ ἄμωμον, τὴν χειροτονίαν ἡμῶν, στοιχεῖον βασικῆς καὶ πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐν βάρει συνειδήσεως καὶ εὐθέως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, κοινὴν ἐμφάνισιν μας καὶ συλλειτουργίαν μας ἐνώπιον τοῦ θρικτοῦ θυσιαστηρίου. Ἀντιλαμβάνεσθε Ἀδελφοί, ὅτι, τὸ σημεῖον τοῦτο, εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς δυεπιστοῦντας καὶ κωλυσιεργοῦντας διὰ τὴν παμπόθητόν, ὑπ'ἀμφοτέρων τῶν Πατριάρχων μας, ἑνωσιν.

Τὰ ἀνωτέρω, τὴν τε Ὁμολογίαν σας καὶ τὴν Δήλωσιν ἀναγνωρίσεως τῆς κωνσταντινουπόλεως τῆς Χειροτονίας μας, ἐξ ἀδηρῆτου ἀνάγκης, ὑφ' ἐνός Ἐπισκόπου, καὶ τῆς Χειροθεσίας μας ἀκολουθῶς, αἰτούμεθα ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Παρατάξεως Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου, πρὸς ἐμπέδωσιν καὶ κατοχύρωσιν τῶν συνεννοήσεών μας πρὸς περιθλάγγωσιν τῆς Ἐνώσεως.

γ) Ἐπιβεβαιουῖται καὶ διὰ προσφάτου ἐπισήμου ἐπιστολῆς πρὸς Ἰμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἰμᾶς, ὅτι, ἡ χειροτονία τοῦ Ἀκακίου Παπᾶ ἐγένετο παρατύπως καὶ ἐκνόμως καὶ ἐν ἀντιφωρᾷ πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας ἐν Νεοημερολογιτικῷ Ναῶ, συμμετέχοντος καὶ Νεοημερολογίτου Ἐπισκόπου καί, ὅτι, μάλιστα, ὁ Ἀκάκιος, ἠρωτήθη τρεῖς καὶ ἐντόνως γεγονῶτα τῇ φωνῇ ὑπὸ Παλαιοημερολογίτου Ἀρχιερέως, ἐὰν δέχεται τὴν χειροτονίαν, ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος Νεοημερολογίτου Ἀρχιερέως, ἀπαντήσαντος κατηγορηματικῶς καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἐρωτήσεις τοῦ Ἀκακίου Παπᾶ, ὅτι δέχεται τοῦτο, ἀνευ τινός ἐνδοιασμοῦ.

Δὲν μεμφομεθα Ἰμᾶς, Ἀδελφοί, διότι, ἐνδέχεται, νὰ μὴ ἐγνωρίζατε τὸ περιστατικόν τοῦτο, πλὴν ὅμως, ἤδη, δεδικαιολογημένως, ζητοῦμεν νὰ μᾶς δηλώσητε ἐγγράφως, ἐὰν ἀποκηρύσσητε ἢ ἀποδέχησθε τὴν πρᾶξιν ταύτην, δεδομένου ὅτι, ὁ συμπράξας εἰς τὴν Χειροτονίαν τοῦ Ἀκακίου Νεοημερολογίτης Ἐπίσκοπος, οὔτε ὡμολόγησε ποτέ Ὁρθόδοξιαν, οὔτε διατέλεσε ποτέ γνήσιος Ὁρθόδοξος. Ἀντιλαμβάνεσθε, Ἀδελφοί, τὴν ἐδιδαιτραν σοβαρότητα καὶ βαρύτητα τοῦ γεγονότος τούτου καὶ ἐννοεῖτε τὴν εὐλογον καὶ δικαίαν αἰτήσιν μας.

δ) Αἰτούμεθα, φιλαδέλφως, ὅπως, ὁ ὑφ' Ἰμῶν χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης κ.κ. Ξυροστόμος, μετατεθῆ ἐκεῖθεν ἄλλαχού, καθάσον ὑπεισηλθεν εἰς ἄλλοτρίαν Ἐπισκοπήν Ποιμενομένην ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιερέως κ.κ. Δημητρίου. Αὐτόνοητον ὅτι ὀδόν νὰ ἐρωτηθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ συμπράξωμεν, ἐμ συνεννοήσει, διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς νέαν Ἐπισκοπήν τοῦ ἐν λόγῳ ἡμετέρου Ἐπισκόπου. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ, Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἐγγράφον ἐπίσημον ἀπάντησιν σας.

Ταῦτα, Ἀδελφοί, πρὸς τὸ παρόν καὶ προκαταρκτικῶς, πρὸ πᾶσης ἄλλης συνεννοήσεως, εἶναι τὰ ἀκανθώδη καὶ πρηταρχικῆς σημασίας, θέματα, ἐφ' ὧν καὶ αἰτούμεθα τὴν φιλαδέλφον κατανόησιν σας καὶ τὴν ρητὴν καὶ κατηγορηματικὴν ἐφ' ἐνός ἐκαστοῦ τῶν τιθεμένων ἐρωτημάτων μας καὶ οὐχὶ γενικῶς καὶ συλλήβδην, σαφῆ, συγκεκριμένην καὶ ρητὴν ὑπεύθυνον ἀπάντησιν σας, ὡς ἀνωτέρω σαφῶς καὶ ἡμεῖς ἐξεθεσοαμεν. Καί, ὅμα τῇ λήψει ταύτης καὶ γνώσει τῶν, τυχόν, ἀντιπροτάσεων Ἰμῶν, θὰ συνέλθωμεν εἰς κοινήν σύσκεψιν δι' ἕτερα ἀναυφοντα ζητήματα, πρὸς συζήτησιν αὐτῶν καὶ προχώρησιν εἰς τὴν ἐπιζητουμένην καὶ εὐλογημένην Ἐνωσιν.

Ἐπὶ τούτοις, ἐν ἀναμονῇ ἐγγράφου ἀπαντησεῶς σας, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ συνδίου τῶν ἡμετέρων Ἐπισκόπων, διατελοῦμεν ἐν Ἀγάπῃ Χριστοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Γ.Ο.Χ., Κυροῦ Ἀρχ/που Ματθαίου, Βερανζέρου 22-Ἐνταῦθα

Τὰ Ἰμῶν
Ἱεροσολυμίτικος Ἐπίσκοπος
Ἰωάννης
Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης
ΤΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΓΝΗΣΙΑΩΝ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32 — Τηλ. 628.280
ΑΘΗΝΑΙ

Αριθ. Πρωτ. 1110

Εν Αθήναις τῆ 18 Νοεμβρίου Πο. Νο 1972

Σεβασμιώτατοι ἄδελφοί.

Χαιρετίζομεν Ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὐδόωσιν τοῦ ἀρεξαμένου θεοποθήτου ἔργου.

Ἐδεξάμεθα τὸ ὑπ' ἀριθ. 876 τῆς ΙΟης ὑπερμεσοῦντος ἔγγραφον Ὑμῶν ὁπερ ἀναγνωσθέν ἐν Συνόδῳ, ἐνεποίησεν οὐχὶ εὐχάριστον ἐντύπωσιν διὰ τὸ εὐμετάβολον Ὑμῶν ἐπὶ θέματος μεγίστου καὶ κεφαλαιώδους διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ τὴν ἐν γένει ἀγωνιζομένην Ὀρθοδόξιν.

Ἡ παλινοῦσα Ὑμῶν εἰς τὰς γνωστὰς ἀπὸ δεκαετηρίδων κατὰ συνέχειαν μεθόδους ἀποσκοπούσας τὴν ματαίωσιν κάθε εὐγενοῦς προσπάθειας πρὸς ἔνωσιν τῶν διεστῶτων θέλει βαρύνει Ὑμᾶς ἐξ ὀλοκλήρου ἐνώπιον θεοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας, δεδομένου δὲ ὅτι ἡ ἐσχάτως γενομένη εὐγενῆς χειρονομία εἶχε ἐξ Ὑμῶν τὴν ἐκκίνησιν καὶ ἐνῶ κατὰ τὰς λαβούσας χώρας δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνομιλίας μας ἱκανοποιήθητε ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν περὶ τὸ φρόνημα καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν ἀκρίβειαν, αἴφνης παρεκκλίνοντες ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν γνωστὴν γραμμὴν πρὸς ἀποτυχίαν μᾶλλον τοῦ ἀναληφθέντος σκοποῦ.

Ἡμεῖς εἰλικρινῶς ποθοῦμεν τὴν κατὰ θεὸν ἔνωσιν. Ἀποτροπιαζόμεθα δὲ τὸν μερισμὸν, ὡς σκοτεινὸν σημεῖον καὶ ζοφερὸν τῆς ὅλης πορείας τοῦ κοινοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Προϋποθέσεις καὶ τύποι καὶ ἐρωτήματα δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἐκατέρωθεν καὶ οὐχὶ μονομερῶς ἐξ Ὑμῶν.

Πάντα ταῦτα ὅμως, ἐν Συνόδῳ θὰ διευκρινισθοῦν κατὰ τὸ "καρδία πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν".

Οὐδεμίαν θέσιν ἐπέχουν ἔγγραφα ἐκατέρωθεν καὶ ἐξ ἀποστάσεως ἐρωτήσεις καὶ σκόπιμοι ἀπεραντολόγοι ἐάν τῷ ὄντι ὑπάρχη εἰλικρινῆς πόθος ἐνώσεως. Πάντα ταῦτα βλέπομεν καὶ κρίνομεν ἀσύμφορα καὶ ἀνεδαφικά.

Ἐπανερχόμεθα ὅθεν εἰς ὅσα καὶ εἰς προηγουμένην μας ἐπιστολὴν ἐγράψαμεν, ὅτι ὁδὸς τῆς ἐνώσεως εἶναι ἡ μὴ καὶ μόνη τῆς καλῆς θελήσεως, ἐφ' ὅσον ἐβεβαιώθητε διὰ τῶν οὐο ἐπισκόπων Ὑμῶν, οἵτινες προσωπικῶς ἐπικοινωνήσαντες μεθ' ἡμῶν ἐγνώρισαν καὶ ἐπέβεβαιώσαν ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμία

